

PIVO, PROGRAM I SPORO ODETÉ DEVY ZÁPASIACE V BAHNE

Horúce letné dni vyžadujú pravidelné a hojné pitie tekutín. Aj keď odborníci skôr doporučujú minerálne vody, pivo v orosenom pohári je pre mnohých vždy lákavejším nápojom ako minerálka z umelohmotnej fľaše. Presvedčili sa o tom aj organizátori pivného festivalu z Mestského úradu a Mestského kultúrneho strediska vo V. Krťi. Podujatie s názvom Pivný mozol v piatok 24.7. svojim atraktívnym programom zaplnilo miestny amfiteáter. Na svoje si prišli nielen milovníci zlatistého moku, ale aj obdivovatelia skupín Olympic, Team či Kabát. Ich najznámejšie piesne hrali revivalové skupiny zo Slovenska i Čiech. Pozornosť párali i krásne dvojkoľosové tátoše, ale vari najväčšiu konkurenciu hlavnému ťaháku piatkového večera - pivu, robili sporo odeté dievčiny, ktoré si zmerali svoje sily v bahnom zaliatom bazéne. Súboj štyroch slečien medzi sebou i s klzkým bahnom sledovala hlavne mužská časť návštevníkov s veľkým záujmom.

Na súbojoch dievčat v bahne sa dobre pobavil aj primátor Ing. Dalibor Surkoš

Medzi jednotlivými vystúpeniami kultúrneho programu si mohli diváci zasúfažiť v atraktívnych a zaujímavých súťažiach. Pri preťahovaní lanom alebo držaní dvoch kríglov piva v jednej ruke sa predstavili silní muži a v pití 0,5 l piva na rýchlosť sa prejavil tréning i technika. Niet preto divu, že dobre trénovaný športovec, akým je aj Ing. Jozef Sulaček, viacnásobný majster Slovenska v tenise medzi veteránmi, vypil pollitrák najrýchlejšie. Užien sa z prvenstva tešila Vekokrťšanka Zuzana Gécziová:

"Pivo pijem príležitostne. To, že som dnes tak rýchlo vypila pohár piva, bolo spontánne a hlavne som bola smädná." S podujatím bola Z. Gécziová spokojná, aj keď ju trochu sklamalí diváci, ktorí, podľa

nej, málo oceňovali kvalitné vystúpenia účinkujúcich na javisku. Naprázdno neobišli ani deti, ktoré počas celého večera zbierali prázdne pivové poháre. Tie, ktoré ich mali najviac, získali zaujímavé ceny, ktoré boli pripravené pre všetkých súťažiacich.

Záver vydareného večera, ktorý na "mafiku" moderovali Mgr. Erika Lavčoková a Mgr. Zuzana Longauerová patrili revivalovej skupine Kabát zo Serede. V tomto zložení hrajú už tri roky, a ako povedal frontman skupiny Marek Gráf, Kabát im "svedčí":

"Skupina Kabát nás vždy inšpirovala k vlastnej tvorbe textovej i hudobnej. Vytvorili rockovú sféru, ktorá nám sadla. Hráme aj skladby iných skupín, ale Kabát nám sadol najlepšie." So svojim programom vystupujú po celom Slovensku na rôznych motokárskych stretnutiach, ale predstavili sa už aj v zahraničí. Piesne, ktoré má M. Gráf najradšej, sa svojimi názvami hodili k piatkovému večeru - Piju ja piju rád a Žizeň.

Svoj smäd po dobrom moku i atraktívnom programe uhasili početní návštevníci krátko pred polnocou, a ako sa ukázalo, kvalitné podujatie so zaujímavým obsahom dokáže aj Vekokrťšanov dostať do varu.

- P. GAŠPAROVIČ -

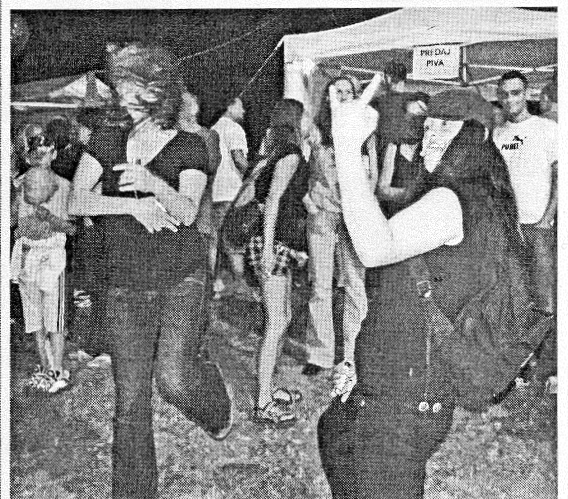
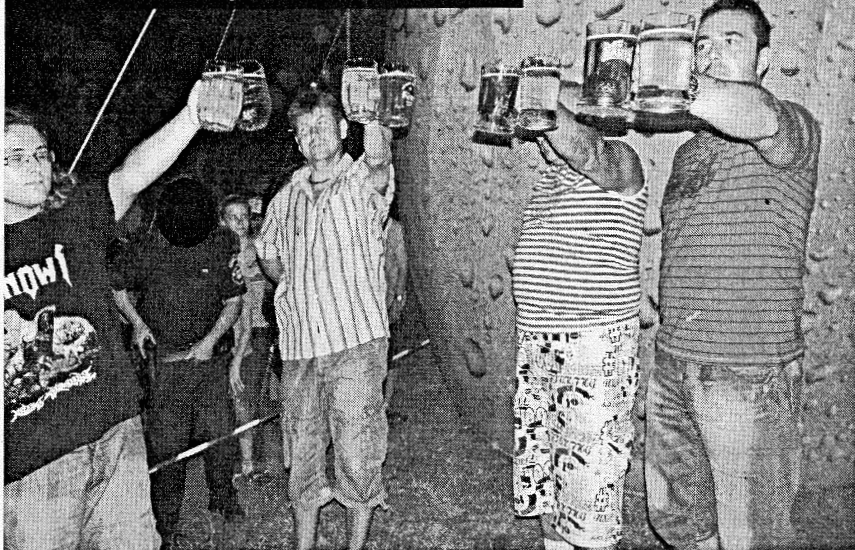

Divákov sa na Mafiku zišlo neúrekom a veru z ich úst zneli na Pivný mozol len pozitívne ohlasy

Záver vydareného večera patrili revivalovej skupine Kabát

Večer, kedy pivo tieklo potokom, sa niesol aj v znamení rôznych atraktívnych súťaží

Muzikanti dokázali niektorých divákov poriadne rozpáliť

Kto ich nepočul, nepochopí ruskú rozorvanú dušu

Alexandrovci idú vždy naostro, bez použitia plejbeku. I preto sú ich vystúpenia vždy jedinečné.

Náš okres je tak trochu bokom od centra kultúrneho diania na Slovensku, preto človek chtivý prežiť nevšedný umelecký zážitok rád prijme ponuku vycestovať za kultúrou či umením i za jeho hranice. Jedným z organizátorov takýchto podujatí je Centrum voľného času vo Veľkom Krtíši. Jeho pracovníčka učiteľka Štefánia Selská ponúkla záujemcom možnosť zúčastniť sa ojedinelého koncertu v Nitre - vidieť a počuť legendárny súbor Červenej armády Alexandrovcov. Založil ho hudobný skladateľ Alexander Vasiljevič Alexandrov, známy zbieraním vojenskej a národnej hudby, ktorú upravoval. Odtiaľ pochádza i pomenovanie súboru. A. V. Alexandrov je autorom hudby k ruskej hymne "Sojuz nerušimj". Aj keď sa text tejto piesne menil už niekoľkokrát, hudba zostala vždy rovnaká.

Alexandrovci sú unikátnym kolektívom, ktorý na svete nemá obdobu. Za 80 rokov navštívili viac ako 60 krajín, vrátane Vatikánu. Kedysi výhradne mužské zoskupenie odohralo prvé vystúpenie 12. októbra 1928. Vtedy to bol 12-členný súbor, ktorý tvorilo osem spevákov, dvaja tanečníci, jeden harmonikár a jeden recitátor. Začínali vystupovať v Moskve, ale rýchlo si získali priazeň divákov a rozrastali sa. Ich prvá cesta do zahraničia smerovala na svetovú výstavu do Paríža v roku 1937, odkiaľ si priviezli cenu Grand Prix. Najznámejšou piesňou je Svätá vojna (Svjaščennaja vojna), ktorú po sebe zanechal zakladateľ zboru. Túto pieseň prvýkrát uviedli počas

vyprevádzania vojakov do boja v roku 1941, čo dáva piesni mimoriadny význam. Počas II. svetovej vojny sa zbor rozdelil na menšie časti a slúžili na upevnenie bojového ducha vojakov na fronte. Sú známe rôzne historky, ktoré dokonca opisujú ich vystúpenie v zákopoch počas bojov.

V Nitre sa Alexandrovci predstavili v stredu 3. júna 2009 večer o ôsmej na amfiteátri pod Zoborom a po prvýkrát tu vystúpili spolu s detským zborom mladých Alexandrovcov. Na pódiu sa ocitlo dovedna 143 umelcov (vrátane 14 tanečníč). V Rusku asi neexistuje vojenský priestor, kde by nevystupovali.

hlboký dojem," hovorí Jozef Knápek.

Účastníčka zjazdu Mariana Rimajová spomína: "Alexandrovcom som videla naživo vystupovať ako stredoškolačka v sedemdesiatych rokoch. Bol to neopakovateľný zážitok a veľmi som sa tešila, že po takom dlhom čase môžem ísť opäť na ich koncert."

Alexandrovci prežili komunizmus, perestrojku i začiatok ruského kapitalizmu a mali i ťažké roky, keď ho chceli rozpustiť a prestali financovať. Prežil, lebo spája búrlivé emócie, ktoré dokážu takto vyjadriť azda len Rusi s absolútnym profesionalizmom. Nikdy nepoužívajú

Mýlil by sa ten, kto by tento legendárny súbor spájal len s interpretmi vyššej vekovej kategórie.

Prekrásne ruské kroje rozžiarili celé javisko a boli pastvou pre oči.

Či už to bolo v horách, malých dedinách alebo luxusných rezidenciách.

"Pamätám si, že ako chlapec, asi šesťročný, som bol na ich koncerte v Oremovom Laze. Bolo to približne okolo roku 1954 viezli sme sa tam na korbe nákladného auta. Hoci som bol malý, Alexandrovci zanechali vo mne

plejbek, vždy svoje vystúpenie prežívajú tak, akoby bolo posledné. Na Slovensku mali svoje koncerty v roku 2007 a to prišli k nám po vyše dvadsiatročnej prestávke. Všetci účastníci zjazdu sme mali možnosť vychutnať si známe ruské piesne ako Kalinka, Kaťuša, Moskovské večery, Volga a iné, ba aj ukážky so svetovej tvorby. Standing ovation vyplneného nitrianskeho amfiteátra práveho zavŕšil toto nádherné vystúpenie.

MÁRIA BALÁŽOVÁ